

студентів. Діагностування розглядає результати в зв'язку з шляхами та способами їх досягнення, виявляє тенденції та динаміку формування продуктів навчання.

## **ОСОБЛИВОСТІ КОНТРОЛЮ ЯКОСТІ НАВЧАННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ**

**О.Й. Хомко, \*Р.І. Сидорчук, \*\*Ф.В. Кузик, \*\*П.І. Піддубна,  
\*\*Т.А. Лесик**

*Кафедра догляду за хворими та вищої медсестринської освіти,*

*\*Кафедра загальної хірургії*

*Вищий державний навчальний заклад України*

*«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці*

*\*\*Чернівецький медичний коледж БДМУ, м. Чернівці.*

Реформування освіти в Україні передбачає реалізацію принципу гуманізації освіти, методологічну переорієнтацію процесу навчання з інформативної форми на розвиток особистості людини, індивідуально-диференційований і особистісно-орієнтований підхід до навчання, підвищення якості та об'єктивності оцінювання навчальних досягнень кожного студента.

Курс України на європейську інтеграцію передбачає оновлення змісту освіти, запровадження ефективних технологій, створення нової системи методичного та інформаційного забезпечення навчально-виховного процесу, входження України в трансконтинентальну систему комп'ютерної інформації, що буде сприяти привабливості та конкурентоспроможності студентів ВНЗ України – майбутніх фахівців.

Демократизація суспільних відносин потребує відмовитись від рутинного способу спонукання студентів до учіння за допомогою оцінок. Пошук нових способів стимулювання навчальної діяльності студентів в умовах конкуренції приводить до використання таких оціночних технологій, коли оцінка із засобу примусового навчання перетворюється в засіб раціонального визначення особистого рейтингу- показника вагомості людини в цивілізованому суспільстві.

Розглядаючи контроль навчальних досягнень студентів як процес зіставлення отриманих результатів з еталоном можна виділити наступні його функції: освітня, виховна, управлінська, розвивальна, методична, діагностична, стимулююча, коригувальна. Перевірка навчальної діяльності студентів проводиться на основі принципів: дієвість, систематичність, індивідуальність, диференціювання, об'єктивність, всебічність, різноманітність та етичність вимог.

За місцем у навчальному процесі контроль якості навчання поділяють на види: попередній (вхідний), поточний, рубіжний (тематичний, модульний, блоковий, підсумковий, ректорський, інспекторський).

Здійснювати діагностування рівня засвоєння студентами знань, сформованості навичок та умінь дозволяє застосування наступних методів: усний, письмовий, програмований, практичний, змішаний, лабораторно-

експериментальний, самоконтроль.

Залежно від специфіки проведення занять, де проводиться контроль знань студентів розрізняють певні форми організації контролю: фронтальний контроль за роботою студентів, групова форма організації контролю, індивідуальний контроль, комбінована форма контролю, самоконтроль студентів.

Кожен вид діяльності студентів повинен оцінюватись. Згідно з прийнятим у навчальному закладі Положенням про оцінювання навчальних досягнень – це процес зі встановлення ступеню відповідності реальних результатів до поставлених цілей. Оцінюванню підлягають як обсяг та системність знань і умінь, так і рівень розвитку інтелекту, вмінь, навичок, компетенції, які характеризують навчальні досягнення студента згідно з навчальною програмою.

Критеріями виставлення оцінок є повнота знань і умінь, їх системність та узагальненість. Умовами ефективного контролю є: використання сучасних прогресивних методів і технічних засобів контролю, своєчасність, систематичність, умілий вибір форм та методів контролю.

Пошуки педагогічної спільноти в напрямку удосконалення системи опитування та оцінювання навчальних досягнень студентів реалізуються через застосування нових технологій навчання.

У вищій школі широкого застосування набули модульно-рейтингова система, блочно-модульна система, кредитно-модульна система та стандартизований контроль знань, в основу якого покладено тестову методику.

Контроль лише констатує результати, не пояснюючи їх походження. Застосування сучасних методів навчання не вичерпує всіх проблем особистісно орієнтованого навчання і потребує удосконалення специфіки формування фахової компетентності майбутніх медичних працівників.

## **ОСОБЛИВОСТІ ПРАКТИЧНОГО НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ В УМОВАХ НАПРУЖЕНОГО НАВЧАЛЬНОГО ГРАФІКА: ВИКЛИКИ ТА МІЖКАФЕДРАЛЬНА КООПЕРАЦІЯ**

**О.Й. Хомко, \*П.В. Кифяк, \*\*Р.П. Кнут, \*О.В. Ткачук, \*\*Р.І. Сидорчук**

*Кафедра догляду за хворими та вищої мед сестринської освіти,*

*\*Кафедра анестезіології та реаніматології,*

*\*\*Кафедра загальної хірургії*

*Вищий державний навчальний заклад України*

*«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці*

Поточний навчальний рік на кафедрах, що викладають студентам II-III року навчання є особливо напруженим. Пов'язано це, не останньою чергою з тим, що значно, майже вдвічі збільшилась кількість студентів, особливо іноземних. Якщо при викладанні теоретичних дисциплін можливості варіювання та дидактичний потенціал є дещо більшим, зокрема існує можливість проведення семінарських занять, колоквіумів для одночасного залучення та охоплення більшої кількості студентів, то при викладанні клінічних дисциплін такі можливості обмежені або відсутні